

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ζήτημα εἶνε ἡ λύσσα. Τὸ νόσημα διεδόθη ἐκ μακροῦ τινος περὶ σκύλων διαφόρου τῆς Ν. Ἐφημερίδος, ἐξαιρετικὰ δὲ ὅλως μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς καταπολέμησιν αὐτοῦ. Τὰ μέτρα ταῦτα λέγεται καὶ ἐγράφη ὅτι συνίστανται εἰς τὸν δηλητηριασμὸν τῶν ἀδεσπότην κυνῶν δι' ἀρσενικοῦ καθ' ἃς ὅμως ἡμεῖς ἔχομεν θετικὰς πληροφορίας ἢ ἀστυνομία ἀρκεῖται ρίπτουσα αὐτοῖς τεμάχια φύλλων τῆς Ν. Ἐφημερίδος, ὅπερ τοῖς ἐπιφέρει, ἀφοῦ τὰ φάγωσιν, ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα.

Τὸ δὲ περίεργον καὶ μᾶλλον ἀνησυχαστικὸν εἶναι ὅτι ταῦτα συμβαίνουσιν ἀκριβῶς ἐν ἡ ἐποχῇ ἀφικνοῦνται οἱ βουλευταί. Ἡ συνάντησις τῶν δύο τούτων ἐξίσου ἐπιφόβων εἰδῶν ζώων ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηνῶν δὲν προώρισται ἀναμφιβόλως νὰ καταστήσῃ τὴν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ διαμονὴν ἥττον ἐπικίνδυνον.

Κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην ἀγγέλλεται ὅτι ὁ κ. Τρικούπης θὰ πολεμήσῃ ἐπὶ τέλους τὴν κυβέρνησιν. Ἀγνοεῖται ὅμως μέχρι τοῦδε ἂν ἡ ἐφεδρεία τῶν φίλων τοῦ θ' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πρόσκλησιν, ὅσον θὰ τὸ ἐπραττεν ἄλλοτε προθύμως, φοβουμένη τὰς συνεπειὰς ἀμφιβόλου ἐγχειρήματος καὶ τρέμουσα τὴν ἐπὶ περισσώτερον χρόνον ἔλλειψιν ἐπισαιτισμοῦ.

ὑποθέτομεν ὅτι πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἀγγελίαν θὰ σχετίζεται ἡ εἰδήσις, ἣν ἐδημοσίευσεν προχθὲς ἡ Ν. Ἐφημερίς ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετέβη καὶ εἰργάσθη ἐπὶ ὥρας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου.

Καὶ φαντασθῆτε τί θὰ εἶνε ὑπὸ ἐποψιν λόγων καὶ λίμας ἡ σύνοδος αὐτή, ἀφοῦ ἀπὸ τοῦδε προαγγέλλεται ὅτι κατ' αὐτὴν θὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ κ. Βουλπιώτης !

ὑποθέτομεν ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν ἐπικρατοῦσαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας λύσσαν καὶ τοὺς ἀδεσπότης κύνας ἢ ἐν ἐφημερίσιν ἀναγραφείσα τελευταῖον πρότασις περὶ κηρύξεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου. Ἄλλ' ὅπωςδὴ ποτε εὑρέθη ἐπὶ τέλους μία στερεότυπος ἐπίκλησις διὰ τὰς ἐπικεφαλίδας τῶν μεγάλων ἐφημερίδων μας, ἀντίζηλος τῆς τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν, καὶ ἃς τὴν πάρῃ ὅποιος θέλει; **Κηρύξατε τὸν στρατιωτικὸν νόμον!**

Μεταξὺ τῶν σπουδαιότερων μέτρων ἅτινα προτίθεται νὰ υποβάλῃ ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν βουλὴν λέγουσιν ὅτι ὑπάρχει καὶ νομοσχέδιον καταναγκαστικοῦ δανείου. Μετὰ τὴν ἐπιψηφίσαι τούτου μανθάνομεν ὅτι θὰ ἔχῃ ἔτοιμον ὅπως υποβάλῃ καὶ ἄλλο περὶ νομιμοποιήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ληστεύσεως τῶν ἰδιωτῶν παρὰ τοῦ δημοσίου.

Ἡ 25 Μαρτίου ἐφθασεν ὅπως μᾶς ὑπενθυμίσῃ ὅτι εἶχε ταχθῆ ὑπὸ τῶν κυβερνητῶν μας ὡς τελευταῖον ὄριον ἐνεργείας. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἐπῆλθεν, ἐκδηλωθεῖσα εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς βουλῆς, ἡ δὲ ὁσφρησις τῶν τιμίων ἀνθρώπων πολὺ ὑποφέρει ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων αὐτῆς.

Τοσαύτη εἶνε ἡ οἰκειότης ἡ μεταξὺ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν σουρρικῶν παρὰ τὰ σύνορα προφυλακῶν ἐπικρατοῦσα ὥστε,

ὡς διηγοῦνται μάρτυρες αὐτήκοοι, οἱ ἡμέτεροι καθήμενοι ἐντεῦθεν τῆς γραμμῆς λέγουσι πρὸς ἐκείνους σχεδὸν καθ' ἐκαστην ὅτι **θὰ τοὺς κρεμάσουν τὸν τενεκέ.** Παράδοξος ἐπιρροή τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ πνεύματος, κατορθώσασα νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον ὄψιν καὶ χαρακτῆρα ἐκλογῶν!

Ἄν καὶ ἡ διαφορὰ δὲν εἶνε ὅσον φαίνεται μεγάλη, ἀφοῦ παρ' ἡμῖν ἐκλογαὶ ἰσοδυναμοῦσι πρὸς... ἐμφύλιον πόλεμον.

Ὁ Ἀπαίσιος Ὄρος τῶν Ἐθνοκτόνων Ἀποκαλύψεων, ὁ ἐπὶ τοσοῦτον ἀπασχολήσας τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην, ἐτελείωσε τέλος πάντων. Ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐγέννησε μὺν.

Καὶ μία θαυμασία εἰδοποίησις ἐκ τῆς Ὄρις:
« Εἰς τὸ ὀπωροπωλεῖον Δ. Τόμπρα ἀπέναντι Μπαλάνου καὶ Ζαχαράτου πωλοῦνται

ΚΑΝΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤ/ΠΟΛΕΩΣ

ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ.

ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΘΗΛΥΚΑ

Τιμαὶ συγκαταβατικαί ».

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀστυνομία θὰ σπεύσῃ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν σωματεμπορίαν ταύτην.

Kōthorvos

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΧΕΛΙΔΟΝΟΣ

Ἀθῆναι μηνὶ Μαρτίῳ 1886.

Ἀγαπητῆ μου ἀδελφῆ,

Ἀποθέτω τὴν παροῦσάν μου ἐπὶ τῶν πτερύγων ἐνὸς καλοῦ γερανοῦ ἐπιστρέφοντας αὐτῶς ἕνεκα οἰκογενειακῶν λόγων καὶ συγκατανεύσαντος νὰ τὴν παραλάβῃ. Σοὶ ἀναγγέλλω ἐν πρώτοις τὴν αἰσιον ἀφίξιν μας καὶ τὸ εὐχάριστον τῆς υἰείας μου. Αἱ ἐφημερίδες κατὰ τὸ σῆθηες, ἂν καὶ ὑπέρποτε ἐφέτος προκατελημμέναι ἕνεκα τῶν πολεμικῶν πραγμάτων, ἐχαιρέτισαν περιχαρεῖς τὴν ἀφίξιν μας διὰ πινακίδων, χρονικῶν, διαφόρων, πάντων μεστῶν ἐπιθέτων κολακευτικωτάτων. Ὅχι ὅμως εὐτυχῶς καὶ διὰ ποιημάτων, διότι ὁ συρμὸς τῶν πρὸς ἡμᾶς ἐμμέτρων χαιρετισμῶν, ὁ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ἐπικρατῶν παρῆλθεν ἤδη πρὸ πολλοῦ. Ἐξαιρετικῶς ἐφέτος μᾶς ἐξέλαβον ὡς οἰωνοὺς καὶ καλοὺς οἰωνοὺς διὰ τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν. Εἶθε!

Ἡ φύσις εἶνε πάντοτε ὡραία εἰς αὐτὴν τὴν εὐλογητὴν χώραν. Τὸ στέγασμα τοῦ οὐρανοῦ ἀπλοῦται ἰλαρὸν, κυανναυγὲς καὶ ὅσον προσεγγίζει ἡ καλὴ ἐποχὴ, τόσον τὸ χρῶμα του καθίσταται γλυκύτερον καὶ διαφανέστερον. Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει μεγαλοπρεπῆς ἀπὸ τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ ἅμα αἱ χρυσαὶ του ἀκτῖνες σκορπισθῶσι, ἀρχίζει νὰ διαλύηται ἡ ἐπὶ τοῦ ἐλαιῶνος καὶ τῆς πεδιάδος ἐπικαθημένη λεπτὴ ὀμίχλη καὶ ἀκτινοβολοῦσιν αἱ ἐπὶ τῶν φύλλων ρανίδες τῆς δρόσου. Καὶ ὅταν πάλιν δύῃ ἐκεῖ, ὕπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως, ἐνῶ μαρμαίρει μακρὰν ὁ Σαρωνικὸς καὶ ἡ μάζα τῶν ὀρέων καθίσταται βαθμηδὸν σκιερωτέρα, ὅτε τὸ κρακῶδες καὶ τὸ βύσσινον καὶ τὸ ἰάνθινον συγκεράννυνται ἀποτελοῦντα σύνολον ἀκατονόμαστον ἐξαισιῶν αἰγλῆς, εὐφρόσυνον καὶ παραδείσειον αἰσθημα γλυκυθυμίας καὶ γαλήνης πληροῖ τὴν ψυχὴν. Ἡ ἀνοιξὶς πλησιάζει γοργῶ τῷ ποδί τὸν χλοερὸν τάπητα τῶν σπαρτῶν

στολιζουσι τὰ κίτρινα τοῦ Μαρτίου ἄνθη, οἱ αἰδήμονες μήκωνες, τ' ἄθωα λευκάνθεμα. Εἰς τοὺς κήπους θάλλουσι ἤδη ὑπερήφανα τὰ ἴα καὶ οἱ ὑάκινθοι καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐπιπλανᾶται ἄβρον τὸ λεπτὸν ἄρωμα τῶν ὑπὸ τὰς βοτάνας μετριοφρόνως κεκρυμμένων μυριοχρόων τῆς ἐξοχῆς ἀνθέων. Ἡ ροδῆ ὡς φιλάρεσκος νεάνις ἀνυπομονεῖ πότε νὰ ἐπιδείξῃ τοὺς κάλυκας τῆς. Τῶν δένδρων οἱ κλώνοι ἐξογκοῦνται ὑπὸ πληθώρας χυμοῦ ζωογόνου καὶ ἐὰν ἡ εὐδία ἐξακολουθήσῃ, ταχέως διὰ τῆς ἡλιακῆς θερμότητος θὰ ὠριμάσῃ τὰ εὐχυμα κεράσια καὶ τὰ ὄξυνωπά μέσπια. Εἶνε ἀληθές ὅτι ὁ παροιμιώδης διὰ τὴν ἀστασίαν τοῦ Μάρτιος ἐξωθεῖ ἐνίοτε ἀπὸ τοῦ βορρᾶ μαύρας νεφέλας καὶ ἀσμενίζεται νὰ κἀμνη τοὺς εἰς τὸ ἑαρινὸν θάλπος συνειθισαντας ἀνθρώπους νὰ τρέμωσι αἰφνης ἐκ τοῦ ψύχους. Ἀλλὰ τὸ κράτος τοῦ κακοτρόπου αὐτοῦ μηνὸς μικρὸν ἀκόμη θὰ διαρκέσῃ καὶ ἡ ἀφεντος τῆς ἀνοίξεως βασιλεία θὰ ματαιώσῃ τὰ ἐπιβουλα σχέδιά του. Οἱ φλόγαιο κόσσυφοι ἤδη διελάλησαν τὴν ἀλλαγὴν τῆς ὥρας τοῦ ἔτους· τὴν προμηνύουσιν οἱ μὲν ἡμέρας κόκκυγες καὶ μὴ φίλη μου ἀηδῶν μ' ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν σκοπέυει ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐσπερινὰς μελωδίας τῆς ἐντὸς τοῦ βαθυσκίου ἄλλους τοῦ βασιλικοῦ κήπου.

Τὴν ὄψιν ὁμως τῆς πόλεως καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει εὐφρον πολὺ ἠλλοιωμένην ἀπὸ πέρυσιν. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι φαίνονται περιφρόντιδες· εἰς ὧν τὰ πρόσωπα ζωγραφεῖται θλίψις, ἀλγεινὴ πρᾶσθοικία, μύχιος περὶ τῆς ἐπαύριον φόβος. Ἐλάχιστα ἀκούω ἄσματα· ὀλιγίστως βλέπω φαιδρὰς ἐκδρομὰς. Τινὲς τῶν συντρόφων μας ἠναγκάσθησαν νὰ κτίσωσι νέας φωλεάς, διότι ἡ στοὰ τοῦ Πανεπιστημίου, τὸ Βαρβάκειον καὶ ἄλλα τινὰ οἰκήματα ἐν οἷς διῆλθεν ἐν εἰρήνῃ καὶ χαρμονῇ τὸ περυσινὸν θέρος, ἐφέτος εἶνε κατελημμένα ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀναθρέψῃ τοὺς νεοσσούς των μὲ τὸν ἀλλαλαγμὸν τῶν ἀνδρῶν καὶ μὲ τὸν ἀκατάπαυστον θόρυβον τῶν ὄπλων καὶ τῶν σαλπύγγων. Ἐγὼ μετὰ τοῦ συζύγου μου ἠτύχησαμεν νὰ εὐρωμεν τὴν φωλεάν μας ἄθικτον ὑπὸ τὴν περυσινὴν φιλόξενον στέγην. Ἀλλ' ἡ ἀγαθὴ οἰκοδέσποινα, ἣτις πέρυσιν ἐξερχομένη εἰς τὸν ἐξώστην ἠεροῦστο τῶν εὐχαρίστων τοῦ πρωῖνου ἡμῶν τερετίσματος, ἐφέτος ἐμφανίζεται σπανίως καὶ ὁσάκις ἐξέρχεται, ἡ μορφή τῆς εἶνε τεθλιμμένη καὶ τὸ βλέμμα τῆς προσηλοῦται μετὰ πενθίμου ρέμβης εἰς τὸν ὀρίζοντα. Πολλάκις ἔτυχε νὰ τὴν ἴδω δακρύουσαν. Ἀναπολεῖ ἴσως τὸ μονογενὲς τῆς τέκνον ταλαιπωρούμενον ἐκεῖ κάτω εἰς τινὰ πόλιν τῆς νοσηρᾶς Θεσσαλίας, ὅπου ἡ θερμὴ τοῦ ἔτους ὥρα ζωογονεῖ τὰ φρονικά τῶν ἐλῶν μιάσματα, καὶ ἡ φιλύποπος στοργὴ τῆς τὸ φαντάζεται ἴσως ἐκτάδην ἐπὶ τινος κλίνης νοσοκομείου!...

Τροφὴν ἐφέτος εὐρίσκομεν ἄφθονον· αἱ πολλαὶ βροχαὶ ἐποπλασίσασαν τοὺς σκώληκας καὶ τὰ ἕντομα, πρόσθετες καὶ τὴν φοβερὰν ἀκαθαρσίαν τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς πολλὰ τῆς πόλεως μέρη ἕνεκα τῆς ἀκηδίας τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ ἐκτάκτου στρατωνισμοῦ πολλῶν ἀνδρῶν εἰς διάφορα κέντρα καὶ θὰ ἐννοήσῃς κάλλιον τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν συστατικῶν τῆς τροφῆς μας. Εἴμεθα εὐτυχέστεραι κατὰ τοῦτο τῶν ἀνθρώπων, διότι ἕνεκα τῆς οικονομικῆς δυσφορίας τοῦ τόπου, πολλοὺς βλέπω τοὺς ἀέργους, οἵτινες στερούμενοι ἐργασίας, περιέρχονται πειναλίοι μὲ ζοφερὸν καὶ ἀπελπιῆθος τὰς πλατείας καὶ τὰς ἀγυιάς. Διὰ πρώτην φοράν ἐφάνη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τὸ οἰκτρὸν θέαμα οἰκογενειάρχων λιμωττόντων, ἀρπαζόντων δημοσίᾳ ἄρτους ἐκ τῶν ἐργαστηρίων τῶν ἀρτοποιῶν πρὸς διατροφήν ἑαυτῶν καὶ τῶν τέκνων των.

Ὡστε ἐνῶ ἡ φύσις πανηγυρίζει, ἡ πόλις καὶ οἱ ἄνθρωποι μελαγχολῶσι. Ἐχουσι ἀρκετοὺς λόγους ν' ἄχθωνται καὶ δὲν εἶνε δυστυχῶς ἀπίθανον ἢ μελαγχολία καὶ ἡ δυσφορία

των νὰ μετατραπῇ βραδύτερον εἰς πένθος καὶ εἰς ἀπόγνωσιν. Ἀναθάλλουσι ἤδη τ' ἄνθη καὶ τὰ φυτὰ, ὄχι ὁμως καὶ αἱ φυλλοροήσασαι ἐλπίδες τῶν ἀτυχῶν κατοίκων τῆς χώρας ταύτης. Πέρυσιν κατὰ τὸν Μάρτιον ὅτε ἐπανηγυρίσθη ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ, ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἀφοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας μᾶς ἐπτόησεν ὁ θόρυβος τῆς παρατάξεως, ὁ κυματισμὸς τῶν σημαίων καὶ αἱ ζητωκραυγαί, οὔτε τὴν νύκτα ἠδυνήθημεν νὰ ἡσυχάσωμεν ἕνεκα τοῦ ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας μεγάλου συλλαλητηρίου. Μᾶς ἀφύπνισεν εἰς τὰς φωλεάς μας ἡ βροντώδης ἀπαγγελία ποιητοῦ κατακεραυνουῦντος διὰ φλογερῶν στραφῶν τοὺς αὐθάδεις καὶ ἀγενεῖς Βουλγάρους. Ἀλλ' οἱ Βούλγαροι ἐφέτος εἶνε κύριοι τῆς Ἀνατολῆς, διότι ὅτε κατὰ τὸ φθινόπωρον ἐγκατελείψαμεν τὰ κλίματα ταῦτα, αὐτοὶ μὲν ἐπολέμου ἀνδρείως, οἱ δ' Ἕλληνες ἐξηκολούθουν νὰ συνέρχωνται εἰς συλλαλητήρια. Διὰ τοῦτο σήμερον ὅλοι εἶνε ἀπογοητευμένοι καὶ περίφοβοι. Μία χελιδὼν περιφερομένη συνήθως κατὰ τὴν συνοικίαν ἐνθα κατοικεῖ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, μὲ διεβεβαίωσεν ὅτι εἶδεν αὐτὸν τυχαίως προχθὲς διὰ τοῦ παραθύρου καθήμενον μόνον καὶ σκυθρωπὸν ἐντὸς τοῦ σπουδαστηρίου του καὶ πύλλοντα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ κινήματος ἀπελπισίας τὰς λευκάς του τρίχας. Πῶς θὰ ἐπιθύμει καὶ αὐτὸς νὰ εἶχε πτερὰ κατ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις!

Ἀλλ' ἡ ὥρα ἐπέγει· περαίνω λοιπὸν τὴν παροῦσαν ὑπισχνουμένη νὰ σοὶ ἀναγγείλω τὰ νεώτερα, ἂν παρουσιασθῇ καὶ ἄλλη εὐκαιρία. Ὑγίαινε, ἀγαπητὴ μου!

Ἡ ἀδελφὴ σου
ΧΕΛΙΔΩΝ

Καὶ διὰ τὴν ἀντιγραφὴν.

ἡ Χελιδὼν

ΚΑΦ. ΖΟΥΝΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

— Λοιπὸν, καθὼς φαίνεται, ἡ Ρωσσία ἐτοιμάζεται νὰ καταλάβῃ τὴν Βουλγαρίαν!

— Καὶ ἡ Αὐστρία τότε θὰ καταλάβῃ τὴν Σερβίαν.

— Καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ καταλάβῃ τὴν Κρήτην.

— Καὶ ἡ Ἰταλία βέβαια θὰ καταλάβῃ τὴν Τρίπολιν.

— Καὶ ἡμεῖς;...

— Ἡμεῖς, κατὰ τὸ σῆμα, δὲν θὰ καταλάβωμεν τίποτε!..

